

Federatienieuws

VOORZITTERSCOLUMN

Rituele dansen

Dagblad Trouw scoorde onlangs met de kop: '150.000 onterechte uitkeringen'.¹ Die kop deugt niet. Wat wel klopt, is dat het niet herkeuren van grote aantallen arbeidsongeschikten in de WIA (de vroegere WAO) een serieus probleem is. Verkeersartsen vragen er al jaren aandacht voor, maar iedereen is Oost-Indisch doof.

Om de 10 jaar horen we hetzelfde liedje: 'te veel mensen krijgen een uitkering'. Nou daar weten ze in Den Haag wel raad op. Vaste reflex: we doen een herkeuringsovername! Hier wat stutten en daar wat water naar de zee dragen.

De praktijk. Tussen nu en 2018 worden 240.000 Wajongers opnieuw beoordeeld. Bekeken wordt of deze Wajongers 'arbeidsvermogen' hebben. Dat is een nieuw en nogal theoretisch criterium dat moeilijk uitlegbaar is. Ik waag me er hier dan ook niet aan. Maar nu komt het: ik heb werkelijk nog niemand in de uitvoering gesproken die dit een zinvolle operatie vindt. Toch gaan we het doen. Daarvoor jagen we drie jaar lang Wajongers die óf nooit óf decennialang niet meer hebben gewerkt de stuipen op het lijf. Denk je eens in: Wajongers, ook van 50-plus!, met 'arbeidsvermogen' worden verplicht deel te nemen aan een begeleidingstraject naar werk. Dank u wel, makers van het heilige sociaal akkoord 2013. Fijn dat u poldercompromissen als het hoogste goed ziet. Bizar in de uitwerking: een rituele dans, want uh... waar zijn de banen? Banen waar bovendien andere iets minder kwetsbare legioenen naar smachten: jonge en oudere werklozen, gedeeltelijke en tijdelijke arbeidsongeschikten met een arbeidsverleden.

Over die laatsten gesproken. Die zitten in de WIA. Het is al lang bekend dat er een stuk meer is van WIA-uitkeringsgerechtigden die bij de allereerste beoordeling niet als blijvend arbeidsongeschikt konden worden aangemerkt. Vaak gaat het om psychische klachten of andere medische situaties waar verbetering nog goed mogelijk is. De verkeersarts plant bij de beoordeling meteen een follow-up, maar krijgt niet de kans die uit te voeren. Geen prioriteit bij het management, andere zaken gaan voor. Je zult als behandelaar van je ziekenhuisdirectie maar te horen krijgen dat je de hercontroles van je patiënten voorlopig maar moet vergeten... Dit 'granieten bestand' van enkele tienduizenden gevallen staat momenteel op de politieke agenda.² Wat gaat 't worden? De vaste reflex? Een ondoordachte herkeuringsovername als zoveelste poldercompromis?

Laat één ding duidelijk zijn: verkeersartsen zitten niet om werk verlegen. Laat ons zinvol en eervol werk doen. Geen rituele dansen. Stop dus met die waanzinnige Wajongherbeoordelingen. Geef ons de kans om WIA-herbeoordelingen te doen. Als dat zinvol is: op het juiste moment! Dus niet pas na drie of vijf jaar als hele gezinnen er hun leven op hebben ingericht en de staat zelf een grotere afstand tot de arbeidsmarkt heeft geïnduceerd.³ Dames en heren in Den Haag: Houdt op professioneel beleid ondergeschikt te maken aan politieke willekeur. Stop het gesol met herkeuringen!

De voetnoten vindt u onder deze column op medischcontact.nl.

“

JIM FAAS

'Stop het gesol met herkeuringen!'

Jim Faas
voorzitter NVVG
[@JimFaas](https://twitter.com/JimFaas)